

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Statsministeren har ordet. Og så håber jeg, at teknikken er i orden.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan svare hr. Gammelgaard på det stillede spørgsmål, at det er rigtigt, at der i høj grad er et statsligt engagement i Kryolitselskabet Øresund A/S, og jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg er bekendt med, at selskabets bestyrelse er i gang med overvejelser om selskabets fremtid, og baggrunden er naturligvis, at kryolitforekomsten ved Ivigtut om få år vil være udtømt.

I bestyrelsens overvejelser indgår også spørgsmålet om det statslige engagement i selskabet; staten ejer som bekendt 50 pct. af aktierne. Det har fra kryolitkoncessionens meddelelse og selskabets stiftelse i 1939 været en forudsætning, at staten gennem selskabet deltager i kryolitbrydningen, og jeg finder det derfor rigtigt, at ændringer i statens engagement knyttes sammen med kryolitvirksomhedens ophør. Derfor kan jeg ikke på nuværende tidspunkt være imødekommende over for den tanke, der ligger i spørgsmålet fra hr. Gammelgaard.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at selskabet ud over de af spørgeren nævnte aktiviteter gennem årene har haft og stadig har en omfattende mineralefterforskningsaktivitet i Grønland og ligeledes har foretaget undersøgelser af vandkraftudnyttelsen i forbindelse med en eventuel fremtidig aluminiumindustri i Grønland.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg giver ordet til hr. Gammelgaard, som jeg foretrækker at se på talerstolen.

Gammelgaard (KF):

Mit spørgsmål til statsministeren lyder, om regeringen agter at tage initiativ til, at det statslige engagement i Kryolitselskabet Øresund A/S ophører hurtigst muligt, og det vil naturligvis sige på det tidspunkt, hvor man i henhold til de indgåede aftaler kan trække sig tilbage fra selskabet. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om man fra regeringens side vil tage initiativ til, at staten trækker sig tilbage fra selskabet, når der ikke er flere kryolitforekomster på Grønland de steder, hvor man endnu udvinder kryolit.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan i og for sig kun svare hr. Gammelgaard ved at gentage, hvad jeg allerede har sagt. Jeg sagde i mit første svar, at jeg finder det rigtigt, at ændringer i statens engagement knyttes sammen med kryolitvirksomhedens ophør. Mere kan jeg ikke sige nu, og mere føler jeg heller ikke nogen pligt til at sige nu. Det er, hvad der kan siges i den sag.

Gammelgaard (KF):

Jeg tillader mig at udlægge statsministerens svar således, at man vil trække sig tilbage fra statens side fra det pågældende selskab, når der ikke er mere kryolit til stede.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Gammelgaard har det med at fortolke tingene på sin egen måde, og det er der måske ikke noget at sige til, men det er en forkert fortolkning. Det præcise er det, jeg sagde, og det vil jeg ikke sige for tredje gang.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg er lidt beklemmet ved, at det hele tiden er hr. Gammelgaard, der er oppe på talerstolen, medens jeg skal stå her og være opposition i forhold til hr. Gammelgaard. Det er dog for galt!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 371

2) Til udenrigsministeren af:

Riishøj (SF):

»Kan udenrigsministeren bekræfte oplysningerne om, at der anvendes ved konvention forbudte inhumane våben af etiopiske styrker i kampen mod befrielsesbevægelsen i Eritrea, og hvad agter regeringen at foretage sig i denne anledning?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge samstemmende oplysninger fra alle sider, herunder fra myndighederne i Etiopien, har disse omkring den 15. februar 1982 iværksat en ny storoffensiv med det formål endegyldigt at knuse de befrielsesbevægelser, som nu i mere end 20 år med vekslende held har bekæmpet det etiopiske styre i Eritrea. I forbindelse med de politiske omvæltninger i Etiopien midt i 1970'erne havde de to befrielsesbevægelser, Eritrean Liberation Front